

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

N:o 1440—1442

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1440	Laki luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista	4389
1441	Laki maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta	4399
1442	Maa- ja metsätalousministeriön asetus alkutuotannolle elintarviketurvallisuuden varmistamiseksi asetettavista vaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	4403

N:o 1440

Laki

luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on säätää tuista, joiden tavoitteena on korvata pohjoisista epäsuotuisista luonnonolosuhteista maataloudelle aiheutuvia haittoja, kehittää ja edistää maaseudun uusiutuvien luonnonvarojen kes-

tävää käyttöä ja parantaa ympäristön tilaa sekä edistää tuotantoeläinten hyvinvointia.

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maa-

HE 217/2006
MmVM 16/2006
EV 230/2006

220—2006

895029

seuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman soveltamisalueella.

Metsätalousmaan kestävää käyttöä koskevista EY:n maaseutuasetuksen 42—49 artiklassa tarkoitetuista tuista on voimassa, mitä kestävä metsätalouden rahoituksesta muualla laissa tai sen nojalla säädetään.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *viljelijällä* maa- tai puutarhataloutta hallinnassaan olevalla Suomessa sijaitsevalla maatilalla harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenien oikeudellinen asema;

2) *maatilalla* viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena omistuksen tai vuokruksen perusteella;

3) *puolisolla* hakijan aviopuolisoa tai tämän kanssa avioliitonomaisissa olosuhteissa elävää, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua henkilöä;

4) *paikallisella toimintaryhmällä* maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetun lain (532/2006) 21 §:ssä tarkoitettua, maa- ja metsätalousministeriön hyväksymää paikallista toimintaryhmää;

5) *paikallisella suunnitelmalla* paikallisen toimintaryhmän alueella toteutettavaa, maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetun lain 6 §:ssä tarkoitettua paikallista maaseudun kehittämissuunnitelmaa;

6) *täydentävillä ehdoilla* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY)

N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muutamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuja ehtoja;

7) *EY:n maaseutuasetuksella* Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1698/2005;

8) *toimeenpanoasetuksella* Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 1974/2006;

9) *valvonta-asetuksella* asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen täytäntönnönpanon osalta annettua komission asetusta (EY) N:o 1975/2006; ja

10) *luomusasetuksella* maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2092/91;

11) *tukitehtäväläillä* maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettun maatalan toiminnallista ja taloudellista itsenäisyyttä koskevista tunnusmerkeistä.

4 §

Luonnonhaittakorvaus, maatalouden ympäristötuki sekä eräät muut ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvät tuet

Viljelijälle voidaan myöntää EY:n maaseutuasetuksen:

1) 37 artiklassa tarkoitettua luonnonhaittakorvausta vuoristoalueilla ja korvausta muilla haitta-alueilla (*luonnonhaittakorvaus*);

2) 39 artiklassa tarkoitettua maatalouden ympäristötukea;

3) 40 artiklassa tarkoitettua eläinten hyvinvointia edistävää tukea (*eläinten hyvinvoinnin tuki*); sekä

4) 41 artiklassa tarkoitettua ei-tuotannollisten investointien tukea.

Maatalouden ympäristötuen erityistukea ja tukea ei-tuotannollisiin investointeihin voidaan myöntää paikallisen toimintaryhmän alueella toimivalle rekisteröidylle yhdistykselle, jos paikallinen toimintaryhmä puoltaa tuen myöntämistä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään 1 momentissa tarkoitettua korvauksen ja tuen käyttöön ottamisesta, tukimuodoista, tukialueista, tuen yksikkökohtaisesta määrästä ja enimmäismäärästä, korvattavista kustannuksista sekä tukien vuosittaisesta myöntämisestä valtion talousarviossa osoitettujen varojen rajoissa ja Euroopan yhteisöjen komission EY:n maaseutuasetuksen nojalla hyväksymän Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelman mukaisena. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin niistä maatalouden ympäristötuen erityistuen ja ei-tuotannollisen investoinnin tuen toimenpiteistä, joihin tukea voidaan myöntää 2 momentissa tarkoitettulle taholle.

5 §

Tuen myöntämisen yleiset edellytykset ja ehdot

Edellä 4 §:n 1 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettua tuen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijä sitoutuu määräajaksi noudattamaan tuelle asetettuja ehtoja maatilallaan. Lisäksi tuen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijä noudattaa täydentäviä ehtoja. Täydentävien ehtojen kansallisesta täytäntöönpanosta säädetään ympäristönsuojelulaissa (86/2000), vesilaissa (264/1961), jätelaissa (1072/1993), luonnonsuojelulaissa (1096/1996), metsästyslaissa (615/1993), Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetussa laissa (1100/1994), torjunta-ainelaissa (327/1969), rehulaissa (396/1998), elintarvikelaissa (23/2006), eläinten lääkitsemisestä annetussa laissa (617/1997), eläinsuojelulaissa (247/1996) sekä eläintautilaissa (55/1980).

Maatalouden ympäristötukea voidaan

myöntää viljelijälle, joka sitoutuu toteuttamaan perustoimenpiteitä, jotka edistävät maaseudun uusiutuvien luonnonvarojen kestäväää käyttöä maataloudessa. Lisäksi tukea voidaan myöntää mainittua tarkoitusta edistäviin lisätoimenpiteisiin. Maatalouden ympäristötuen erityistukea voidaan myöntää sellaiselle viljelijälle, jolla on voimassa oleva maatalouden ympäristötuen perustoimenpiteitä koskeva sitoumus ja joka sitoutuu sopimuksella noudattamaan tuen ehtoja maatilallaan. Lisäksi erityistukea voidaan myöntää 4 §:n 2 momentissa tarkoitettulle taholle, joka sitoutuu sopimuksella noudattamaan tuen ehtoja ja täydentäviä ehtoja sopimuksen kohteena olevalla alueella.

Eläinten hyvinvoinnin tukea voidaan myöntää viljelijälle, joka sitoutuu noudattamaan eläinten hyvinvointia koskevia perusehtoja. Lisäksi tukea voidaan myöntää mainittua tarkoitusta edistävien lisäehtojen perusteella.

Edellä 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua tuen myöntämisen edellytyksenä on, että investoinnin toteuttamisen jälkeen kohteen hoidosta tehdään 2 momentissa tarkoitettu sopimus. Tuen myöntämisen edellytyksenä on lisäksi tuen ehtojen noudattaminen tuen kohteena olevalla alueella. Tuen käytämisestä tavaroiden ja palveluiden hankintaan sekä urakalla teettämiseen on voimassa, mitä julkisia hankintoja koskevassa lainsäädännössä säädetään.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään sitoumus- tai sopimuskauden pituudesta EY:n maaseutuasetuksen asettamissa rajoissa. Luonnonhaittakorvauksen yleisistä ehdoista, maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteistä sekä niiden yleisistä ehdoista, ympäristötuen erityistuista ja ei-tuotannollisen investoinnin tuista sekä niiden myöntämisen yleisistä edellytyksistä ja eläinten hyvinvoinnin tuen perus- ja lisäehdoista sekä sen myöntämisen yleisistä edellytyksistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteisiin sisältyvien toimenpiteiden teknisestä toteuttamisesta viljelijän maatilalla sekä ympäristötuen erityistuen toimenpiteiden teknisestä toteuttamisesta maatilalla tai sopimuksen kohteena olevalla alueella. Li-

säksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään eläinten hyvinvoinnin tuen perus- ja lisäehtojen teknisestä toteuttamisesta viljelijän kotieläintuotannossa sekä ei-tuotannollisen investoinnin teknisestä toteuttamisesta.

6 §

Tukikelpoista alaa ja eläinmäärää koskevat edellytykset

Luonnonhaittakorvauksen ja maatalouden ympäristötuen myöntämisen edellytyksenä on, että viljelijällä on hallinnassaan koko sitoumus- tai sopimuskauden vähintään kolme hehtaaria tukikelpoista peltoalaa, ja jos on kysymys puutarhakasvien viljelyyn liittyvästä maatalouden ympäristötuesta, vähintään puoli hehtaaria puutarhakasvien viljelyksessä olevaa tukikelpoista peltoalaa.

Maatalouden ympäristötuen perinnebio-
tooppien hoidosta tehtävä sopimus voi koskea vain muuta alaa kuin peltoa ja sopimuksen tekemisen edellytyksenä on, että sopimukseen sisällytettävä ala on vähintään 0,30 hehtaaria. Jos sopimus tehdään pienialaisista arvokkaista kohteista, edellytyksenä on tällöin, että sopimukseen sisällytettävä ala on vähintään 0,05 hehtaaria. Muissa suunnitelmaan perustuvissa sopimuksissa silloin kun sopimus voi koskea sekä peltoalaa että muuta alaa, sopimukseen sisällytettävän alan on oltava vähintään 0,30 hehtaaria.

Maatalouden ympäristötuen erityistukea luonnonmukaisen kotieläintuotannon perusteella voidaan myöntää viljelijälle, jonka maatilalla ja hallinnassa on koko sopimuskauden vähintään yhtä eläinyksikköä vastaava määrä kotieläimiä, jotka ovat luomusasetuksessa tarkoitettussa luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa.

Eläinten hyvinvoinnin tukea voidaan myöntää viljelijälle, jolla on hallinnassaan koko sitoumuskauden vähintään 10 tukikelpoista eläinyksikköä.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tukikelpoisista eläinyksiköistä ja tukikelpoisesta peltoalasta sekä muusta alasta.

7 §

Tuen saajan ikää koskevat edellytykset

Sitoumuksen hyväksymisen tai sopimuksen tekemisen edellytyksenä on, että hakijana oleva luonnollinen henkilö tai hänen puolisonsa on sitoumus- ja sopimuskauden alkamista edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä vähintään 18-vuotias ja enintään 65-vuotias. Edellä 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettun tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija tai hänen puolisonsa on hakua edeltävän vuoden joulukuun 31 päivänä vähintään 18-vuotias ja enintään 65-vuotias.

Alle 18-vuotiaan antama sitoumus voidaan kuitenkin hyväksyä, tämän kanssa voidaan tehdä sopimus tai tälle voidaan myöntää tukea siinä tapauksessa, että henkilö on solminut avioliiton, hän harjoittaa maataloutta yhteisöomistajana yhdessä vanhempansa kanssa tai ikää koskevasta vaatimuksesta poikkeamiseen on muita erityisiä syitä.

Jos maa- ja puutarhataloutta harjoitetaan useamman viljelijän toimesta tai yhteisömuodossa, on tuen myöntämisen edellytyksenä, että vähintään yksi viljelijä, yhteisön jäsen, osakas tai yhtiömies täyttää ikää koskevan vaatimuksen. Ikää koskevan vaatimuksen täyttämistä ei kuitenkaan edellytetä myönnettäessä tukea julkisoikeudelliselle yhteisölle, yhdistykselle, säätiölle, vankilatilalle tai koulutilalle.

8 §

Tuen maksamisen edellytykset

Edellä 4 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettun tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja toimittaa vuosittain kirjallisen maksuhakemuksen, joka sisältää ilmoituksen tukikelpoiseksi ilmoitetusta ja hyväksytystä maatalousmaasta, muusta alueesta tai eläinmäärästä.

Edellä 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettun tuen maksamisen edellytyksenä on, että hakija toimittaa maksuhakemuksen, johon sisältyvät investoinnin toteutuneet kustannukset. Tukea maksetaan enintään myönnetyn tuen määrää vastaava osuus maksuhakemukseen sisältyvistä hyväksyttävistä kustannuksista.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että maksettavan tuen määrä sitoumus-, sopimus- tai tukivuodelta on tuen saajaa ja yksittäistä tukea kohden vähintään 100 euroa.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä tuen maksamisen edellytyksistä. Tarkemmat säännökset tuen alarajan laskennassa käytettävistä perusteista annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

9 §

Sitoumuksen tai sopimuksen muuttamiseen ja voimassaoloon liittyvät edellytykset

Sitoumus tai sopimus voidaan siirtää, jos sen kohteena olevan maatilan tai muun alueen taikka eläinten omistus- tai hallintaoikeus luovutetaan sellaiselle taholle, joka täyttää kyseisen tuen saajaa koskevat edellytykset. Lisäksi sopimus voidaan edellä tarkoitetuilla ehdoilla siirtää sopimuksen kohteena olevan maatilan osan tai muun alueen osan luovutuksen yhteydessä, jollei tuelle asetetuista tavoitteista muuta johdu. Sitoumus voidaan siirtää ainoastaan siinä tapauksessa, että sitoumuksen antaja luopuu maatalouden harjoittamisesta elinkeinona. Jos sitoumuksen kohteena oleva maatila jaetaan perinnönjaon, osituksen tai yhtymän purkautumisen yhteydessä, sitoumus voidaan siirtää maatilan osien omistajille. Sitoumuksen tai sopimuksen siirtämistä on haettava 13 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen 10 työpäivän kuluessa omistus- tai hallintaoikeuden siirtymisestä.

Viljelijä voi luopua sitoumuksesta tai sopimuksesta kesken kauden, jos;

- 1) viljelijällä on todettu vakava sairaus;
- 2) viljelijä siirtyy eläkkeelle;
- 3) viljelijällä on todettu maatalouden harjoittamiseen liittyvä ammattitauti;
- 4) tukikelpoisen peltoalan hallinta menetetään kiinteistömuodostamislain (554/1995) 88 §:ssä tarkoitettua uusjaon yhteydessä tai muusta viljelijän vaikutusmahdollisuuksien ulkopuolella olevasta syystä, jota ei ole voitu ennakoita sitoumuksen tai sopimuksen antamishetkellä;

5) kysymyksessä on toimeenpanoasetuksen 44 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tilanne; tai

6) luopumiseen on toimeenpanoasetuksen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu syy.

Sitoumusta tai sopimusta voidaan muuttaa vähentämällä tai lisäämällä tukikelpoista alaa tai eläinmäärää. Muutoksena ei tällöin pidetä tukikelpoisen alan tai eläinmäärän vähenemistä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista syistä. Lisäksi käytettävissä olevien varojen asettamisessa rajoissa voidaan hyväksyä muun kuin tukikelpoisen alan lisääminen sitoumukseen tai sopimukseen. Sopimus tai sen osa voidaan kesken sopimuskauden muuttaa toiseksi sopimukseksi tai siihen voidaan tehdä täsmennyksiä, jos tähän on sopimuksen tavoitteiden kannalta erityisiä syitä. Sopimuksen muuttamista toiseksi sopimukseksi tai sen täsmenmistä on haettava 13 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen.

Sitoumus tai sopimus raukeaa, jos viljelijälle on maksettu maatalouden luopumisen tukemisesta annetussa laissa (612/2006) tarkoitettua tukea, eikä sitoumusta tai sopimusta ole 1 momentissa tarkoitettulla tavalla siirretty.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin sitoumuksen tai sopimuksen siirtämisen ja muuttamisen sekä sitoumuksesta tai sopimuksesta luopumisen edellytyksistä.

10 §

Tuen alentaminen ja epääminen

Sitoumus tai sopimus voidaan jättää hyväksymättä tai tuki myöntämättä, jos tuen saamiseksi olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta. Sitoumus tai sopimus voidaan jättää hyväksymättä, jos hakija on kesken sitoumus- tai sopimuskauden luopunut vastaavasta sitoumuksesta tai sopimuksesta eikä luopumisesta ole kulunut kahta vuotta.

Tukea voidaan alentaa tai tuki voidaan jättää maksamatta, jos Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää tai jos tuen saaja on jättänyt noudattamatta sitoumukseen tai sopimukseen perustuvia tuen ehtoja. Tehtävän vähennyksen määrään vaikuttavat tuen ehtoja koskevan laiminlyönnin vakavuus, laajuus sekä kesto.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuen alentamisen ja epäämisen perusteista sekä tehtävän vähennyksen määrästä

EY:n maaseutuasetuksen ja valvonta-asetuksen edellyttämässä laajuudessa.

11 §

Tuen saajan ilmoitusvelvollisuus

Tuen saaja on velvollinen antamaan tuen myöntävälle viranomaiselle tuen myöntämisen ja maksamisen edellytyksiä koskevat oikeat ja riittävät tiedot.

Viljelijän, tämän oikeudenomistajan tai 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun tahon on viipymättä ja viimeistään kymmenen työpäivän kuluessa ilmoitettava tuen myöntäneelle viranomaiselle sellaisesta tuen saajaa, sitoumusta tai sopimusta, maatilaa, kotieläintuotantoa, tuotantoeläimiä tai tuettavaa toimintaa koskevista olosuhteiden muutoksesta, joka saattaa vaikuttaa tuen määrään taikka aiheuttaa tuen takaisinperimisen tai lakkauttamisen.

12 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Tuen saajan on säilytettävä tässä laissa tarkoitetun tuen ehtoihin liittyvät asiakirjat, muistiinpanot ja todistukset vähintään kolmen vuoden ajan sitoumus- ja sopimuskauden päättymisestä. Jos kyseessä on 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu tuki, tuen saajan on säilytettävä vastaavat asiakirjat kolme vuotta tuen viimeisestä maksupäivästä.

13 §

Hakumenettely

Hakemus on toimitettava kirjallisesti sille 14 §:n 1 momentissa tarkoitetulle viranomaiselle, jonka toimialueella maatilatalouskeskus tai tuotantorakennus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta tai tuotantorakennusta, hakemus on toimitettava sille 14 §:n 1 momentissa tarkoitetulle viranomaiselle, jonka alueella viljelijän kotipaikka sijaitsee. Edellä 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettua tukea koskeva hakemus on kuitenkin

toimitettava sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka toimialueella ei-tuotannollinen investointi toteutetaan. Jos hakija on 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu taho, maatalouden ympäristötuen erityistukea koskeva hakemus on toimitettava sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka toimialueella sopimuksen kohteena oleva alue tulee sijaitsemaan.

Postitse toimitettu hakemus tai muu tuen hakemiseen liittyvä asiakirja katsotaan oikeaan aikaan toimitetuksi, jos se on leimattu postissa toimivaltaiselle viranomaiselle osoitettuna viimeistään määräajan viimeisenä päivänä.

Maaseutuvirasto antaa määräykset tuen hakemisessa käytettävistä lomakkeista, hakujasta, hakemukseen, sitoumukseen tai sopimukseen liitettävistä asiakirjoista ja selvityksistä, pinta-alan ja eläinmäärän ilmoittamisesta hakemuksessa, hakemusten teknisestä toimittamisesta viranomaisille sekä hakemusten vastaanottamisesta viranomaisessa.

14 §

Tuen myöntäminen

Sitoumuksen hyväksymisestä päättää kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen. Maatalouden ympäristötuen erityistukisopimuksen tekemisestä ja 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun tuen myöntämisestä päättää työvoima- ja elinkeinokeskus.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on hankittava alueellisen ympäristökeskuksen lausunto ennen 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun tuen myöntämistä ja valtioneuvoston asetuksella erikseen säädettyjen tapausten osalta ennen maatalouden ympäristötuen erityistukea koskevan sopimuksen tekemistä tai sopimuksen olennaisesta muuttamisesta. Lausuntoa pyydetään tuen myöntämisen tai sopimuksen tekemisen tarkoituksenmukaisuudesta luonnonvarojen kestävästä käytöstä ja ympäristön tilan kannalta. Työvoima- ja elinkeinokeskus voi poiketa alueellisen ympäristökeskuksen lausunnosta ainoastaan erittäin painavasta syystä.

Ennen maatalouden ympäristötuen erityistukisopimuksen tekemistä ja 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun tuen myöntämistä työvoima- ja elinkeinokeskuksen on hankit-

tava paikallisen toimintaryhmän lausunto valtioneuvoston asetuksella erikseen säädettyjen tapausten osalta. Lausuntoa pyydetään tuen myöntämisen tarkoituksenmukaisuudesta paikallisen suunnitelman tavoitteiden kannalta. Työvoima- ja elinkeinokeskus voi poiketa paikallisen toimintaryhmän lausunnosta ainoastaan erittäin perustellusta syystä.

Maaseutuvirasto antaa määräykset sitoumuksen tai sopimuksen tekemiseen ja tukien myöntämiseen käytettävistä lomakkeista sekä päätöskaavoista.

15 §

Tuen maksaminen

Tuen maksamisesta päättää tuen myöntänyt viranomainen. Viranomainen kokoaa maksuja koskevat tiedot ja toimittaa ne Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirasto vastaa menojen tarkastamisesta ja hyväksymisestä sekä maksujen suorittamisesta.

Maaseutuvirasto antaa määräykset tuen maksamisessa käytettävistä lomakkeista ja päätöskaavoista, maksuaineiston käsittelystä, maksutavoista ja maksujen kirjaamisesta.

16 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus tehdä tuen myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia, tuen myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia.

Jos tarkastuksen asianmukainen suorittaminen tätä edellyttää, 1 momentissa tarkoitettu viranomainen voi käyttää apuna lääninhallitusta ja alueellista ympäristökeskusta. Lisäksi viranomainen voi käyttää apuna ulkopuolista tilintarkastajaa. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suorittavaan tilin-

tarkastajaan tai tilintarkastusyhteisöön sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tarkastustehtävää suorittavaan tilintarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Tarkastustehtävää suorittaessa aiheutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään.

Tuen saaja on velvollinen korvauksetta esittämään tarkastusta suorittavalle kaikki tarvittavat tili- ja muut asiakirjat, joilla tarkoitetaan myös automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai muulla tavalla luotua tai säilytettyä vastaavaa aineistoa sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksessa. Tarkastusta suorittavalla on oikeus valvontatehtävän edellyttämässä laajuudessa tarkastaa tuen saajan kotieläinrakennukset, eläimet, viljelmät ja muut tuen kohteena olevat alueet, tuotanto- ja jalostuslaitokset, varastot sekä muut tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset. Tarkastusta ei kuitenkaan saa tehdä kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään lääninhallituksen ja alueellisen ympäristökeskuksen käyttämisestä apuna eri tukien valvonnassa. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella säädetään tukiehtojen valvonnasta valvontasetuksen edellyttämässä laajuudessa sekä valvonnassa noudatettavasta menettelystä, perus- ja kasvulohkojen ulko- ja sisärajojen määrittämisestä ja mittausmenetelmästä, -tavasta ja -tarkkuudesta sekä toleranssista.

17 §

Tuen takaisinperintä

Virheellisesti tai perusteetta maksettu tuki on perittävä takaisin, jos:

1) tuen myöntämisen tai maksamisen edellytykset eivät ole täyttyneet;

2) tuen ehtoja ei ole noudatettu;

3) tuen saaja on antanut sellaisen virheellisen tai puutteellisen tiedon, joka on olennaisesti vaikuttanut tuen myöntämiseen tai maksamiseen;

4) tuen saaja kieltäytyy avustamasta tarkastuksessa; tai

5) Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia

maaseudun kehittämisen tukia koskeva Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

Takaisinperittävälle määrälle laskettavasta korosta, takaisinperinnän suorittamisesta ja takaisinperittävän määrän korottamisesta säädetään tukitehtävälain 7 §:ssä.

Virheellisesti tai perusteetta maksetun tuen takaisinperinnästä tai sille laskettavan koron perinnästä voidaan kokonaan tai osaksi luopua, jos takaisinperinnän suorittaminen täysimääräisenä olisi toimeenpanoasetuksen 47 artiklassa tarkoitetusta syyistä kohtuutonta.

Takaisinperinnästä päättää tuen myöntänyt viranomainen. Takaisinperinnästä tai korkojen perinnästä luopumisesta päättää kuitenkin Maaseutuvirasto. Takaisinperintää koskeva päätös on tehtävä ilman aiheetonta viivytystä sen jälkeen, kun tuen myöntänyt viranomainen sai tiedon takaisinperinnän perusteesta ja viimeistään kymmenen vuoden kuluttua tuen viimeisen erän maksamisesta. Takaisinperinnän suorittamisesta vastaa Maaseutuvirasto.

18 §

Tuen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä eräissä tilanteissa

Eläinten hyvinvoinnin tuen maksatus on keskeytettävä, jos tuen saajan maatilalla on tehty tuotantoeläimiä koskeva valvonta tai muu valvonta, jonka seurauksena on aloitettu eläinsuojeluviranomaisen aloitteesta rikoslain 17 luvun 14 tai 15 §:n mukaista rikosta tai eläinsuojelulain 54 §:n mukaista rikkomusta koskeva syyteharkinta.

Jos tuen saaja tai tämän kanssa yritystoimintaa harjoittava perheenjäsen on tuomittu jostain rikoslain 17 luvun 14 tai 15 §:n mukaisesta rikoksesta eikä tuen saajaa tai edellä tarkoitettua perheenjäsentä ole samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon, eläinten hyvinvoinnin tuki on perittävä takaisin tai tukea ei makseta siltä kalenterivuodelta, jonka aikana teko on valvonnassa todettu ja jonka seurauksena on aloitettu 1 momentissa tarkoitettu syyteharkinta.

Jos tuen saaja tai tämän kanssa yritystoimintaa harjoittava perheenjäsen on tuomittu jostain rikoslain 17 luvun 14 tai 15 §:n

mukaisesta rikoksesta tai eläinsuojelulain 54 §:n mukaisesta rikkomuksesta sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon, eläinten hyvinvoinnin tuki on perittävä takaisin tai tukea ei makseta siitä kalenterivuodesta alkaen, jonka aikana teko on valvonnassa todettu ja jonka seurauksena on aloitettu 1 momentissa tarkoitettu syyteharkinta, eläintenpitokiellon voimassaoloajan päättymiseen saakka.

19 §

Tietojensaantioikeus ja tietojen luovuttaminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada muulta viranomaiselta sellaisia hakijaa tai tuen saajaa, tämän taloudellista asemaa ja liike- tai ammattitoimintaa tai muuta tuen kannalta merkityksellistä olosuhdetta koskevia tietoja, jotka ovat tukea koskevan asian käsittelemiseksi välttämättömiä. Valvontaa suorittavien viranomaisten palveluksessa olevien henkilöiden ja valtuutettujen tarkastajien oikeudesta saada tukiin liittyviä asiakirjoja ja tietoja on voimassa, mitä Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain 4 §:ssä säädetään.

Salassapitovelvollisuuden estämättä saatava tässä laissa säädettyä tehtävää suoritettaessa saatuja tietoja yksityisen tai yhteisön taloudellisesta asemasta, liike- tai ammattisalaisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista luovuttaa valtion ja kunnan viranomaisille tämän lain mukaisten tehtävien suorittamista varten sekä syyttäjä-, poliisi- ja tulliviranomaisille rikoksen selvittämiseksi.

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvalla viranomaisella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa maa- ja metsätalousministeriölle edelleen Euroopan yhteisön asianomaisille toimielimille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu.

20 §

Päätöksen tiedoksianto

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen päätös voidaan antaa tiedoksi hallintolain 59 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen.

21 §

Päätöksen maksuttomuus

Sitoumuksen hyväksymistä, sopimuksen tekemistä, tuen myöntämistä, tuen maksamista ja takaisinperintää koskeva kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen päätös on hakijalle ja tuen saajalle maksuton. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen oikaisuvaatimukseen antamasta päätöksestä peritään kuitenkin valtion maksuperustelaisissa (150/1992) tarkoitettu maksu siten kuin siitä erikseen säädetään.

22 §

Tekninen apu

Teknisen avun käyttämisestä tässä laissa tarkoitetun tuen toimeenpanoon on voimassa, mitä teknisen avun käyttämisestä maaseudun kehittämiseen myönnettävien tukien toimeenpanoon muualla laissa tai sen nojalla säädetään.

23 §

Viranomaisten välinen yhteistyö

Maatalouden ympäristötuen ja 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun tuen täytäntöönpanossa maa- ja metsätalousministeriö toimii yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa.

Jos kysymys on yksittäistapauksia koskevasta tuen valvontaan ja takaisinperintään liittyvistä tehtävistä, valtion viranomaiset

ovat velvolliset avustamaan maa- ja metsätalousministeriötä ja niiden alaisia viranomaisia korvauksetta.

24 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tämän lain nojalla tekemään päätökseen ei saa hakea valittamalla muutosta. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen päätökseen haetaan muutosta tekemällä kirjallinen oikaisuvaatimus työvoima- ja elinkeinokeskukselle 30 päivän kuluessa siitä päivästä, kun valittaja on saanut tiedon päätöksestä. Toimivaltainen työvoima- ja elinkeinokeskus on se, jonka alueella maatila tai sen pääosa sijaitsee. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään oikaisupäätökseen tai muuhun päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinon valituslautakuntaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valituskirjelmä tai oikaisuvaatimus voidaan toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Viranomaisen on toimitettava valituskirjelmä tai oikaisuvaatimus sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa muutoksenhakuviranomaiselle.

Maaseutuelinkeinon valituslautakunnan antamaan päätökseen asiassa, joka koskee tässä laissa tarkoitetun tuen maksamisen keskeyttämistä tai takaisinperintää saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muutoin maaseutuelinkeinon valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

26 §

Maaseutuvirastoa koskeva siirtymäsäännös

Tässä laissa Maaseutuvirastolle säädettyä toimivaltaa käyttää Maaseutuviraston perus-

tamiseen saakka maa- ja metsätalousministeriö. Asioista, joista Maaseutuvirasto antaa tämän lain mukaan määräyksiä, voidaan ennen Maaseutuviraston perustamista säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1441

Laki**maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1999 annetun maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 7 §:n 1 momentti, 51 §, 66 §:n 2 momentti, 110 §:n 1 momentti, 111 §:n 1 ja 3 momentti, 112 §, 188 §:n 2 momentti, 198 §:n 2 momentti, 201 ja 203 § sekä

lisätään 5 §:n 1 momenttiin uusi 2 a kohta, 62 §:ään uusi 2 momentti, 66 §:ään uusi 4 momentti, 188 §:ään uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, 190 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 5 momentiksi, 191 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi ja lakiin uusi 201 a § seuraavasti:

5 §

Alueiden käytön suunnittelun tavoitteet

Alueiden käytön suunnittelun tavoitteena on vuorovaikutteiseen suunnitteluun ja riittävään vaikutusten arviointiin perustuen edistää:

2 a) riittävän asuntotuotannon edellytyksiä,

7 §

Kaavoituskatsaus

Kunnan tulee vähintään kerran vuodessa laatia katsaus kunnassa ja maakunnan liitossa vireillä olevista ja lähiaikoina vireille tulevasta kaava-asioista, jotka eivät ole merkitykseltään vähäisiä (*kaavoituskatsaus*). Siinä selostetaan lyhyesti kaava-asiat ja niiden käsittelyvaiheet sekä sellaiset päätökset ja muut toimet, joilla on välitöntä vaikutusta kaavoituksen lähtökohtiin, tavoitteisiin, sisäl-

töön ja toteuttamiseen. Kaavoituskatsauksen yhteyteen on kysynnän sitä edellyttäessä liitettävä arvio asumiseen varattujen tonttien riittävydestä.

51 §

Asemakaavan laatimistarve

Asemakaava on laadittava ja pidettävä ajan tasalla sitä mukaa kuin kunnan kehitys, erityisesti asuntotuotannon tarve, taikka maankäytön ohjaustarve sitä edellyttää.

62 §

Vuorovaikutus kaavaa valmisteltaessa

Vuorovaikutuksesta kaavaa valmisteltaessa säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

66 §

Viranomaisneuvottelu

Valmisteltaessa muuta kaavaa, joka koskee valtakunnallisia tai tärkeitä seudullisia alueidenkäyttötavoitteita tai joka muutoin on yhdyskuntarakenteellisten vaikutusten, luonnonarvojen tai kulttuuriympäristön kannalta erityisen merkittävä taikka valtion viranomaisen toteuttamisvelvollisuuden kannalta tärkeä, on oltava yhteydessä alueelliseen ympäristökeskukseen. Alueellisen ympäristökeskuksen ja kunnan kesken on järjestettävä neuvottelu tällaisen kaavan laadintaan liittyvien valtakunnallisten, seudullisten ja muiden keskeisten tavoitteiden selvittämiseksi.

Viranomaisneuvottelusta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

110 §

Kehittämisaalueet

Kunta tai useampi kuin yksi kunta yhdessä voivat määrääjäksi, enintään 10 vuodeksi, nimetä yhden tai useamman rajatun alueen kunnasta tai kunnista kehittämisaalueeksi.

111 §

Päätös nimeämisestä

Päätös kehittämisaalueeksi nimeämisestä voidaan tehdä yleis- tai asemakaavan laatimista tai muuttamista koskevan päätöksen yhteydessä taikka oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa tai asemakaavassa. Päätös kehittämisaalueesta voidaan tehdä myös erillisenä, milloin kaavan laatiminen tai muuttaminen ei alueen kehittämiseksi ole tarpeen. Päätös kuntien yhteisen kehittämisaalueen nimeämisestä voidaan tehdä edellä mainituissa tilanteissa tai yhteisen yleiskaavan laatimisen yhteydessä noudattaen soveltuvien osin, mitä 47 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään kuntien yhteisestä yleiskaavasta.

Päätöksestä tai kaavasta tulee ilmetä, mitä 112 §:n erityisjärjestelyjä kehittämisaalueella

sovelletaan ja perusteet niiden soveltamiselle. Jos kunnalla tai kunnilla on tarkoitus esittää alueelle suunnattavaksi 112 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja valtion erityisiä tukitoimia, ennen päätöksen tekemistä on pidettävä kunnan tai kuntien sekä asianomaisten valtion viranomaisten välillä asiaa koskeva neuvottelu.

112 §

Erityisjärjestelyt kehittämisalueilla

Kehittämisalueilla voidaan sen estämättä, mitä tässä laissa tai muualla laissa säädetään, päättää sovellettaviksi seuraavia erityisjärjestelyjä:

1) alueen toteuttamisvastuu 84 ja 90 §:ssä tarkoitetuilta osin osoitetaan alueen kehittämistä varten muodostetun yhteisön tehtäväksi;

2) asemakaavaa laadittaessa tai muutettaessa tehdään alueen toteuttamisesta kertyvien hyötyjen ja kustannusten jakamiseksi kunnan ja kiinteistönomistajien kesken kiinteistöjärjestely, siten kuin siitä erikseen säädetään, milloin jakamiseen tämän lain säännöksistä poikkeavalla tavalla on olosuhteista johtuen erityistä syytä;

3) kunnalla on oikeus periä maanomistajalta hyötyyn suhteutettu kohtuullinen kehittämismaksu, jos alueen kehittämistoimenpiteistä koituu maanomistajalle erityistä hyötyä, joka on epäsuhteessa hänen suorittamiinsa kustannuksiin;

4) kunnalla on etuosto-oikeus etuostolain (608/1977) 5 §:n 1 momentissa asetetusta pinta-alarajoituksesta riippumatta; sekä

5) alueelle suunnataan erityisiä tukitoimia sen mukaan kuin niistä valtion tukitoimien osalta asianomaisen viranomaisen kanssa erikseen sovitaan.

188 §

Muutoksenhaku kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymispäätöksestä

Asuntorakentamisen kannalta tai muutoin yhteiskunnallisesti merkittäväksi katsottavaa

asemakaavaa koskeva valitus on käsiteltävä kiireellisenä. Muutoksenhakuviranomaisen on kunnan pyynnöstä ilmoitettava arvio siitä, milloin tällaista kaavaa koskeva päätös annetaan. Jos arvioitua aikaa ei ole mahdollista noudattaa, siitä on ilmoitettava kunnalle.

Asemakaavan hyväksymistä koskevaan hallinto-oikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla siltä osin kuin alueen pääasiallinen maankäyttö on ratkaistu lainvoiman saaneessa oikeusvaikutteisessa yleiskaavassa. Mitä tässä momentissa säädetään, ei koske ranta-asemakaavaa.

190 §

Muutoksenhaku muusta viranomaisen päätöksestä

Rakennuslupaa, toimenpidelupaa ja katusuunnitelmaa koskevassa asiassa hallinto-oikeuden päätökseen, jolla ei ole muutettu valituksen kohteena ollutta viranomaisten päätöstä, saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Rakennuslupaa tai katusuunnitelmaa koskevaan hallinto-oikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla siltä osin kuin asia on ratkaistu lainvoiman saaneessa asemakaavassa.

191 §

Valitusoikeus kaavan ja rakennusjärjestyksen hyväksymistä koskevasta päätöksestä

Poiketen siitä, mitä valitusoikeudesta kuntalain 92 §:ssä säädetään, vaikutukseltaan vähäisestä muun asemakaavan kuin ranta-asemakaavan muutoksesta valitusoikeus on niillä, joiden oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa. Muutoin tällaisen asemakaavan muutoksen valitusoikeudesta on voimassa, mitä edellä tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädetään. Vaikutukseltaan vähäisenä ei ole pidettävä ase-

makaavan muutosta, jossa muutetaan rakennuskorttelin tai muun alueen pääasiallista käyttötarkoitusta, supistetaan puistoja tai muita lähivirkistykseen osoitettuja alueita taikka nostetaan rakennusoikeutta tai rakennuksen sallittua korkeutta ympäristöön laajemmin vaikuttavalla tavalla, heikennetään rakennetun ympäristön tai luonnonympäristön arvojen säilymistä taikka muutetaan kaavaa muulla näihin rinnastettavalla tavalla.

198 §

Eräiden päätösten tiedoksi antaminen

Hallinto-oikeuden päätös 188 §:n 1 momentissa tarkoitettussa asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Hallinto-oikeuden ja kunnan viranomaisen päätös lupa-asiassa sekä kunnan viranomaisen, alueellisen ympäristökeskuksen ja hallinto-oikeuden päätös 171 §:ssä tarkoitettussa poikkeamista koskevassa asiassa annetaan julkipanon jälkeen. Ympäristöministeriön 31 §:n 1 momentissa, 33 §:n 3 momentissa, 177 §:n 1 momentissa ja 178 §:ssä sekä alueellisen ympäristökeskuksen 38 §:n 2 momentissa ja 179 §:ssä tarkoitettu päätös annetaan samoin julkipanon jälkeen.

201 §

Kaavapäätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

Maakuntakaavan ja yhteisen yleiskaavan vahvistuspäätöksessä voidaan määrätä kaava tulemaan voimaan ennen kuin se on saanut lainvoiman. Kunnanhallitus voi valitusajan kuluttua määrätä yleis- ja asemakaavan tulemaan voimaan ennen kuin se on saanut lainvoiman kaava-alueen siltä osalta, johon valitusten tai oikaisukehotuksen ei voida katsoa kohdistuvan. Kunnan on annettava päätös viivytyksettä tiedoksi valittajille ja muutoksenhakuviranomaiselle sekä, jos määräys koskee oikaisukehotuksen kohteena olevaa kaavaa, alueelliselle ympäristökeskukselle. Muutoksenhakuviranomainen voi kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Jos viranomainen on 195 §:n nojalla tehnyt kaavan hyväksymispäätöksestä oikaisukehoituksen, kaavan täytäntöönpano keskeytyy siihen asti, kun kunnanvaltuusto on tehnyt asiassa uuden päätöksen, ellei kunnanhallitus ole 1 momentin nojalla määrännyt kaavan osaa tulemaan voimaan.

201 a §

Rakennusluvan käsitteleminen lainvoimaa vailla olevan asemakaavan perusteella

Rakennuslupa voidaan valitusajan umpeen kuluttua myöntää 53 §:n 3 momentin ja 81 §:n 1 ja 2 momentin estämättä lainvoimaa vailla olevan, hyväksytyn asemakaavan perusteella. Rakennusluvassa on tällöin määrättävä, ettei rakentamista saada aloittaa ennen kuin asemakaava on tullut voimaan. Lupa katsotaan rauenneeksi, jos asemakaava ei tule voimaan.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

203 §

Muutoksenhaun yhteydessä kaavaan ja rakennusjärjestykseen tehtävät muutokset

Muutoksenhakuviranomainen voi tehdä kaavaan ja rakennusjärjestykseen oikaisuluonteisia korjauksia. Muutoksenhakuviranomainen voi kunnan suostumuksella tehdä yleis- tai asemakaavaan myös vähäisiä tarkistuksia, jos tarkistuksilla ei ole vaikutusta muiden kuin siihen suostuneiden etuun tai oikeuteen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2007. Lakia sovelletaan hallinto-
viranomaisessa tai tuomioistuimessa myös tämän lain voimaan tullessa vireillä olevissa asioissa. Ennen tämän lain voimaantuloa kunnassa tehtyihin päätöksiin sovelletaan 188, 190 ja 191 §:ää kuitenkin sellaisina, kuin ne olivat tämän lain voimaan tullessa.

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 1442

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
alkutuotannolle elintarviketurvallisuuden varmistamiseksi asetettavista vaatimuksista
annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan alkutuotannolle elintarviketurvallisuuden varmistamiseksi asetettavista vaatimuksista 16 päivänä helmikuuta 2006 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (134/2006) liitteen 3 luku 1 seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Eläinlääkintötarkastaja Maaria Paananen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1442

LIITE 3

Erityiset vaatimukset kalastusaluksille ja vesiviljelylaitoksille

LUKU 1 DIOKSIINIIN JA DIOKSIININKALTAISIIN PCB-YHDISTEISIIN
LIITTYVÄT ERITYISVAATIMUKSET

3. Kalastustuotteiden sisämarkkinakaupassa on noudatettava tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annettua komission asetusta (EY) N:o 466/2001 muutoksineen.

4. Kohdan 3 estämättä Suomessa viljeltyä tai Suomen sisävesialueilta pyydettyä nieriää (*Salvelinus alpinus*) sekä merialueilta pyydettyä silakkaa, joka kuuluu kokoluokkaan 6* tai on sitä pienempää, voidaan saattaa markkinoille kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

* Komission asetuksen (EY) N:o 2495/2001 mukaan kokoluokassa 6 silakan paino on 23—31 g tai kappalemäärä kilossa on 33—44 kpl.